

Pablo Ferrández

Violoncel

2

DIMECRES, 11 DE NOVEMBRE DE 2015 – 20.30 h
Sala de Concerts

Pablo Ferrández, violoncel
Luis del Valle, piano

I

Max Bruch (1838-1920)

Kol Nidrei

10'

Franz Schubert (1797-1828)

Sonata en La menor, D. 821, "Arpeggione"

25'

I. Allegro moderato

II. Adagio

III. Allegretto

II

Robert Schumann (1810-1856)

Fantasiestücke, op. 73

10'

Dmitri Xostakóvitx (1906-1975)

Sonata en Re menor, op. 40

28'

I. Allegro non troppo

II. Allegro

III. Largo

IV. Allegro

Tots sou part del Palau

Mecenes Protectors

Media Partners

Col·laboradors

Aena — Aenor — Almirall, S.A. — Armand Basi — Autoritat Portuària de Barcelona — Bagués-Masriera Joiers — Coca-Cola — Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports — Col·legi d'Enginyers Graduats i Enginyers Tècnics Industrials de Barcelona — Col·legi de Farmacèutics de Barcelona — Deloitte — Esteve — Fluidra, S.A. — Fundació Castell de Peralada — Fundació Metalquímia — Hoteles Catalonia — La Fageda — Loteria de Catalunya — Memora — Quadis — Roca Junyent, S.L.P. — Saba Infraestructures, S.A. — Serunion — Vesta Rehabilitación

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. — Clos Interiors, S.L. — Dalkia Catalunya, S.A. — Eurofirms ETT S.L.U. — Fundació Antoni Serra Santamans — Horaci Miras Giner — Teatre Romea

Gràcies!

Mecenes d'Honor

Comentari

El concert d'avui uneix quatre obres de tall romàntic que, excepte la *Sonata* de Xostakóvitx, van ser escrites originàriament per a diferents formacions musicals que després van ser versionades per a violoncel i piano, que és com han passat a la història.

La *Sonata en La menor, D. 821, "Arpeggione"* (1824) de Franz Schubert està escrita per a un instrument de corda fregada, de sis cordes i afinat com una guitarra, similar a una viola de gamba, l'*arpeggione*, recent dissenyat a l'època però que no va sobreviure i del qual actualment es conserven poquíssims exemplars. L'obra, que no es va publicar fins al 1871, quan Schubert ja havia mort, va ser redescoberta anys més tard en la seva versió per a violoncel i piano, tal com la coneixem avui. Estructurada en tres moviments, la *Sonata* ha esdevingut una de les peces imprescindibles del repertori per a violoncel.

De caràcter ben diferent és aquest *Kol Nidrei* (1880) de Max Bruch, originàriament per a violoncel i orquestra amb arpa, escrit durant l'època que el compositor protestant alemany era director titular de l'Orquestra Filharmònica de Liverpool. Estrenada el 1881, igual que la versió per a violoncel i piano, l'obra és un adagi càlid i evocador, malgrat els tons obscurs que recull dues cançons religioses, la que dona títol a l'obra, *Kol Nidrei*, oració que es recita durant el servei del *Iom Kipur*, en què el violoncel pren la veu del cantor que recita la litúrgia a la sinagoga, i un segon tema que recull un dels poemes de Lord Byron que Isaac Nathan va musicar per a les seves *Melodies hebrees*.

Tot i que la *Fantasiestücke, op. 73* (1849) és original per a clarinet i piano, Robert Schumann va deixar escrit que la part de clarinet també es podia interpretar amb viola o violoncel. La *Fantasia* inclou tres peces (que fan les funcions de moviments): "Zart und mit Ausdruck", en La menor, s'inicia amb to oníric i tocs de malenconia, mentre que "Lebhaft, leicht", en La menor, és una peça alegre i energètica que dialoga en la part central amb el piano. "Rasch und mit Feuer", en La major, fa una ascensió en intensitat i el mateix Schumann impulsa els intèrprets cap a la passió desbordant, gairebé irracional, amb una anotació que diu "*schneller und schneller*" (més ràpid i més ràpid), fins que acaba amb un exuberant final triomfal.

Per últim, malgrat que Xostakóvitx no es pot titllar de romàntic, la *Sonata per a violoncel i piano en Re menor, op. 40* (1934), és una de les seves obres més "conservadores". Estrenada pel violoncel·lista Viktor Kubatsky, dedicatari de la peça, i el mateix Xostakóvitx al piano, just abans que el règim soviètic prohibís la seva música –titllada de burgesa i decadent, arran de l'estrena de l'òpera *Lady Macbeth de Mtsensk*–, l'obra arrenca amb una càlida entrada del violoncel que contrasta amb el breu "Allegro" irònic en un diàleg entre iguals dels instruments, fins que un violoncel ensordinat obre el "Largo" i ens mostra un Xostakóvitx ple de subtileses i llunyà de la seva intensitat habitual. L'"Allegro" de clausura és directe i vehement, amb parts virtuosístiques i final contundent.

Marta Porter, periodista musical

Biografies

Pablo Ferrández, violoncel

Nascut a Madrid (1991) en una família de músics, va entrar a l'Escuela Superior de Música Reina Sofia als 13 anys, on estudià amb N. Shakhovskaia. Posteriorment va estudiar a la Kronberg Academy amb F. Helmerson.

Ha rebut nombrosos premis en concursos internacionals: Txaiovski (2015), Paulo Cello, Prix Nicolas Firmenich, Edmon de Rothschild Award, Leyda Ungerer Music Prize, Liezen International Competition o el del Rheingau Music Festival.

Considerat unànimement com un dels millors violoncel·listes actuals, directors de la categoria de V. Gergiev, I. Termikanov, H. Schiff o D. Russel Davies han comptat amb ell com a solista, amb orquestres com la Filharmònica de Sant Petersburg, Simfònica del Teatre Mariinski, Orquesta Nacional de España, Kremerata Baltica, Orquesta del Maggio Musicale Fiorentino, Filharmònica d'Stuttgart, Orquesta Sinfònica de Galícia, Filharmònica d'Hèlsinki... Ha estat aclamat al Liceu, Auditorio Nacional de Madrid, Xostakovitx Hall de Sant Petersburg, Mariinski II o al Helsinki Music Center i és convidat habitualment per festivals com els de Verbier, Rheingau, Mecklenburg-Vorpommern, Casals, Spivakov, Santander, Kronberg, Piatigorski o Sommets Musicaux de Gstaad.

En música de cambra, ha col·laborat amb figures com Anne-Sophie Mutter, Gidon Kremer, Vilde Frang o Ana Chumachenko.

El seu primer CD, amb els concerts per a violoncel i orquestra de Dvořák i Schumann, amb l'Orquestra Filharmònica d'Stuttgart, dirigit per R. Szulc, va tenir un gran acolliment entre la crítica internacional. N'ha enregistrat un altre, amb obres de Rossini i Menotti, amb la Kremerata Baltica, dirigit per H. Schiff.

Toca amb l'Stradivarius "Lord Aylesford" (1696), gràcies a la Nippon Music Foundation.

Luis del Valle, piano

Nascut a Màlaga (1983), es va formar al Conservatori Superior de la seva ciutat amb H. i P. Socías i J. Felipe Díaz, a la Sibelius Academy d'Hèlsinki amb J. Lagerspetz, i posteriorment a l'Escuela Superior de Música Reina Sofia amb D. Bashkirov i C. Martínez-Mehner i a l'Institut Internacional de Música de Cambra de Madrid amb R. Gothóni i E. Nebolsin. També ha estat convidat a l'Acadèmia d'Estiu del Teatre Mariinski per Valeri Gergiev.

En duo de pianos amb el seu germà, va guanyar l'ARD International Music Competition (Munic, 2005).

Com a repertorista ha treballat el lied amb Sasha Vassileva, Irina Mataeva, Vladimir Moroz... I amb el Trio Mozart Deloitte va editar un CD amb música de Schubert i Smetana. També col·labora habitualment amb Ana María Valderrama, i més recentment amb els violoncel·listes P. Ferrández i F. Arias; amb el darrer té *Johannes Brahms: tres sonates. Una vida* (Columna Música).

Ha actuat per tota la Península i també a l'Auditori Dom Musiki (Moscou), Herkulesaal, Prinzregententheater i Gasteig (Munic), i a ciutats o països com Stuttgart, Hannover, París, Panamà, Colòmbia, Hèlsinki...

He enregistrat un CD amb obres inèdites del compositor gallec José Arriola; igualment, ha gravat per a RNE-Radio Clásica, Ràdio de Baviera, SWR i per al segell Sony España. Amb el seu germà i Pasiòn Vega van crear l'espectacle *Dos pianos con Pasión* (2014), que van oferir en més d'una vintena de concerts per tota la Península.

Imparteix docència al Real Conservatorio Superior de Música de Madrid i és convidat habitualment per a lliçons magistrals de piano i de música de cambra tant a Espanya com a l'estranger.

Propers concerts al Palau

Cicle Coral Orfeó Català

Petit Palau

DIUMENGE, 15.11.15 - 18.00 h

KEA, grup vocal

Iñaki Alberdi, acordió

Elena Martínez de Murguía, viola de gamba

Robert Pajewski, viola d'amor

Enrique Azurza, director

J. S. Bach: *Jesus, meine Freude*, BWV 227

J. Y. Daniel-Lesur: *Le cantique des cantiques*

A. Charles: *Requiem de l'oubli* (2011) (estrena)

Preu: 20 euros

Palau 100 Cambra

Sala de Concerts

DIMARTS, 17.11.15 - 20.30 h

Belcea Quartet

Corina Belcea, violí I; **Axel Schacher**, violí II;

Krzysztof Chorzelski, viola; **Antoine**

Lederlin, violoncel

F. J. Haydn: *Quartet en Sol major*, op. 77 núm. 1,
"Lobkowitz"

B. Bartók: *Quartet núm. 1*, op. 7, Sz. 40

L. van Beethoven: *Quartet núm. 13*, op. 131

Preu: 25 euros

El Primer Palau

Sala de Concerts

DIJOUS, 19.11.15 - 20.30 h

Aëris Trio

(Juan Carlos Rivas, oboè; Yolanda Fernández,
clarinet; Carlos Tarancón, fagot)

Guanyador del Premi El Primer Palau 2014

W. A. Mozart: *Divertimento núm. 3*, KV Anh 229

I. Yun: *Rondell, per a oboè, clarinet i fagot*

C. Ph. E. Bach: *Trio en Do menor*, Wq 161

Preu: 12 euros

Simfònics al Palau

Sala de Concerts

DISSABTE, 21.11.15 - 19.00 h

Orquestra Simfònica del Vallès

Paquito D'Rivera, clarinet

Pepe Rivero, piano

Vicent Alberola, director

P. D'Rivera: *Cape Cod Concert*

G. Gershwin: *Obertura cubana*

A. Márquez: *Conga de fuego*

G. Gershwin: *Un americà a París*

Preus: 18, 34, 42, 50 i 68 euros